

Serrat dels Monjos.
El último sueño (V+, 165 m)

Primera ascensió:

J. Altimira, M. Gijón i B. Pulido (1998)

Material:

8 cintes exprés, joc de friends i tascons

La primera impressió que ens enduem a l'arribar al peu de via és que ens trobem davant un itinerari poc atractiu, però la primera impressió no sempre és la bona. Es cert que tindrem certa dosis de matoll, algun replà que trenca la continuïtat de la via i més d'un còdol ballarí; però els trams interessants compensen aquests petits "detalls". Menció especial per la cinquena tirada, amb una bonica bavaresa que ens farà xalar de valent. La via es troba semi-equipada, però podem completar l'equipament a base de friends i tascons sense cap problema. És possible allargar l'escalada fins al cim usant els dos darrers llarg de la via "Planetes Transparents"

Recordeu que segons l'"Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

- Via: El último sueño
- Zona: Montserrat – Serrat dels Monjos
- Dificultat: V+ (MD)
- Llargària: 165 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi equipada amb espits i un clau
- Material: 8 cintes exprés, joc de friends (especialment útil el Camalot número 3) i joc de tascons.

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat un torrent vorejant el Serrat dels Monjos. Una mica abans d'arribar a la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (uns 60 metres a l'esquerra de la [Guateque](#)). Acabem d'arribar al peu de via travessant els matolls pel camí més evident. Nom escrit al peu de via.

L1(V)

Al peu de via trobarem el nom escrit a la paret. Aquest primer llarg és compartit amb la via "Insubmissió". El primers metres es desenvolupen per una bona placa, vertical i amb bones presses. De seguida va perdent verticalitat. Aleshores hem d'anar cap a la dreta a buscar un nou ressalt més fàcil, que ens menarà fins la primera reunió. 30 metres.

L2(IV+)

En aquesta segona tirada hem de sortir de la reunió i anar lleugerament a l'esquerra, per superar una sèrie de blocs, que formen uns petits diedres bastant vegetats. Podrem col·locar un micro-friend a una fissura que hi ha a l'esquerra. Un cop superats aquests primers ressalts seguirem més o menys recte fins situar-nos al peu d'una placa més vertical i compacta. L'escalem sense gaire problema i arribem a la reunió. 30 metres.

L3(V)

Sortim de la reunió en diagonal a la dreta fins situar-nos sota un petit diedre amb la roca

bastant dubtosa. El superem i ens col·loquem sobre un replanet, flaquegem cap a la dreta i enfilem una fissura que puja per una placa força vertical. En aquest punt els passos es tornen més fins (podria ser V+) Per entrar a la reunió és més fàcil seguir per la fissura fins situar-nos a l'alçada d'una petita sabina i després flaquejar cap a l'esquerra. 30 metres.

L4(IV+)

Des de la reunió veiem el primer (i únic) espit del llarg. Més amunt veiem una altra assegurança, però no ens hem de confondre, donat que pertany a una altra via. Un cop xapat aquest espit hem de situar-nos sobre un replanet i iniciar un flaqueig cap a l'esquerra. Durant la travessia trobarem bones fissures per anar protegint el llarg; interessant sobretot pel segon de corda. 25 metres.

L5(V)

Sortim recte amunt aprofitant una bonica fissura, que podrem protegir molt bé amb un tascó petit. Aquest tram és vertical, però la pressa és molt bona. Un cop superat aquest tram arribem a un replà molt descompost (al tanto amb les pedres que cauen). Hem de sortir lleugerament a la dreta, per escalar una rampa fàcil al final de la qual trobem la reunió. 20 metres.

L6(V+)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra i una mica avall per encarar un diedre. Trobarem un clau, però el pas clau es troba per sobre i l'haurem de protegir amb un C-3 o bé un tascó gran (12). Un cop superat el diedre anem un xic a la dreta per terreny no gaire bo. Pugem recte i cap a l'esquerra, ja per terreny fàcil fins la darrera reunió, que es troba a la base esquerra d'una roca característica anomenada el Satèl·lit.

Descens:

Anem en direcció oest, seguint un corriol molt poc fressat que ens menarà fins al Torrent Fondo. Un cop a la llera del torrent hem de seguir-lo fins al camí principal del Serrat. Aquest torrent està equipat amb cadenes i haurem de fer un ràpel de 15 metres just al final.

El que més m'ha agradat:

- Ambient del flanqueig del quart llarg.
- Estètica bavaresa del cinquè llarg, vertical i entretinguda.
- Diedre final curt però potent.

El que no m'ha agradat tant:

- El segon llarg és un autèntic rostoll.
- Alguns trams bastant herbosos.
- Parts amb roca descomposta, sobretot als replans.